

Konvencija 18

Konvencija o naknadama koje se isplaćuju radnicima za profesionalne bolesti

Opća konferencija Međunarodne organizacije rada koju je u Ženevi sazvalo Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada, sastavši se na svom sedmom zasjedanju 19. svibnja 1925.,

i

odlučivši prihvatiti određene prijedloge u vezi s naknadama za profesionalne bolesti, a što je prva točka dnevnog reda zasjedanja, i

odlučivši da ovi prijedlozi dobiju oblik međunarodne konvencije;

usvaja desetog lipnja tisuću devetsto dvadeset i pete godine sljedeću konvenciju koja se naziva Konvencija o naknadi štete radnicima (profesionalne bolesti) iz 1925. na ratifikaciju članicama Međunarodne organizacije rada u skladu s odredbama Statuta Međunarodne organizacije rada:

Članak 1.

1. Svaka članica Međunarodne organizacije rada koja ratificira ovu Konvenciju obvezuje se da će radnicima koji postanu nesposobni za rad zbog profesionalne bolesti ili, u slučaju smrti koja nastupi kao posljedica takve bolesti, osobama koje su oni uzdržavali, osigurati naknadu u skladu s općim načelima nacionalnog zakonodavstva koje se odnosi na naknadu za slučajeve industrijskih nesreća.

2. Iznos takve naknade ne smije biti manji od iznosa propisanog nacionalnim zakonodavstvom za ozljedu koja proizlazi iz industrijske nesreće. Uzimajući u obzir prethodnu odredbu, prilikom utvrđivanja u svojim nacionalnim zakonima i drugim propisima uvjeta pod kojima će naknada za navedene bolesti biti plativa, te prilikom primjene na navedene bolesti svojih zakona i drugih propisa kojima se uređuje pitanje naknade za slučajeve industrijskih nesreća, svaka članica može usvojiti one izmjene i dopune koje smatra primjerenima.

Članak 2.

Svaka članica Međunarodne organizacije rada koja ratificira ovu Konvenciju obvezuje se da će profesionalnim bolestima smatrati one bolesti i trovanja koja su prouzročena tvarima navedenim u priloženoj Tablici, kada te bolesti ili takva trovanja pogađaju radnike zaposlene u trgovini ili industrijama navedenim u suprotnoj koloni navedene Tablice, te proizlaze iz rada u poduzećima obuhvaćenim navedenim nacionalnim zakonodavstvom.

TABLICA

<i>Popis bolesti i toksičnih tvari</i>	<i>Popis odgovarajućih industrija i procesa</i>
Trovanje olovom, njegovim legurama ili spojevima i njihove posljedice	Obrada rude koja sadrži olovo, uključujući olovni pepeo u tvornicama cinka. Topljenje starog cinka i olova u ingotima. Izrada predmeta od lijevanog željeza ili od olovnih legura. Zaposlenost u poligrafskim

industrijama.
Proizvodnja olovnih spojeva.
Proizvodnja i popravljanje električnih akumulatora.
Priprema i korištenje emajla koji sadrži olovo.
Poliranje pomoću olovnih strugotina ili kita u prahu s olovnim sadržajem.
Svi slikarski radovi koji uključuju pripremu i rukovanje premazima, ljepljivima ili bojama koje sadrže olovne pigmente.

Trovanje živom, njenim amalgamima i spojevima i njihove posljedice

Obrada živine rude.
Proizvodnja živinih spojeva.
Proizvodnja mjernih i laboratorijskih uređaja.
Priprema sirovine za izradu šešira.
Pozlata u vatri.
Korištenje živinih crpki u proizvodnji električnih žarulja.
Proizvodnja fulminata sa živinim upaljačima.

Infekcija antraksom

Rad sa životinjama zaraženima antraksom.
Rukovanje s životinjskim truplima ili dijelovima takvih trupala, uključujući kožu, kopita i rogove.
Utovar i istovar ili prijevoz robe.

Članak 3.

Službene ratifikacije ove Konvencije će se, pod uvjetima utvrđenim Statutom Međunarodne organizacije rada, priopćiti glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije.

Članak 4.

1. Ova Konvencija stupa na snagu onog datuma kada kod glavnog ravnatelja budu registrirane ratifikacije dviju članica Međunarodne organizacije rada.

2. Ona obvezuje samo one članice čije su ratifikacije registrirane u Međunarodnom uredu rada.

3. Nakon toga, ova Konvencija stupa na snagu u odnosu na svaku članicu onog datuma kada njezina ratifikacija bude registrirana u Međunarodnom uredu rada.

Članak 5.

Čim ratifikacije dviju članica Međunarodne organizacije rada budu registrirane u Međunarodnom uredu rada, glavni ravnatelj Međunarodnog ureda rada će to notificirati svim članicama Međunarodne organizacije rada. On će im također notificirati registraciju svih ratifikacija koje mu naknadno priopće članice Organizacije.

Članak 6.

Uzimajući u obzir odredbe članka 4., svaka članica koja ratificira ovu Konvenciju obvezuje se primjenjivati odredbe članka 1. i 2. najkasnije od 1. siječnja 1927. i poduzimati sve potrebne mjere kako bi osigurala provedbu tih odredaba.

Članak 7.

Svaka članica Međunarodne organizacije rada koja je ratificirala ovu Konvenciju obvezuje se da će je primjenjivati na svoje kolonije, posjede i protektorate u skladu s odredbama članka 35. Statuta Međunarodne organizacije rada.

Članak 8.

Članica koja je ratificirala ovu Konvenciju može je otkazati nakon isteka roka od pet godina od datuma kada je Konvencija stupila na snagu, izjavom koju dostavlja glavnom ravnatelju Međunarodnog ureda rada radi registracije. Takav otkaz proizvodi pravni učinak godinu dana nakon datuma kada je registriran u Međunarodnom uredu rada.

Članak 9.

Najmanje jednom u deset godina Upravno vijeće Međunarodnog ureda rada će Općoj konferenciji podnijeti izvješće o primjeni ove Konvencije i razmotriti potrebu uvrštavanja pitanja njezine revizije ili izmjene na dnevni red Konferencije.

Članak 10.

Engleski i francuski tekst ove Konvencije jednako su vjerodostojni.